

HETI LEVÉL

ALBERTFALVI SZENT MIHÁLY RÓMAI KATOLIKUS PLEBÁNIA

IV. évfolyam, 8. szám, 2011. február 20. Évközi 7. vasárnap

Tökéletességünk mércéje

Minden embernek van valamilyen önértékelése. Ennek értéke, módja, szempontjai emberségünk, egyéniségünk függvénye. Önmagunkkal és másokkal szemben is vannak elvárásaink, alapvető normák, amelyek megadják emberségünk rangját. Különösen is korunkban tűnik úgy, mintha értékvesztés, de legalábbis túlzott szubjektivizmus lenne, mely velünk szemben is kifejti hatását. Emberségünk mércéjét nem ritkán a másokban látjuk meg. Jó vagyok, mert vagyok annyira becsületos, őszinte, segítőkész, mint a mellettem élő ember. Nem érezzük szükségét a jobbra törekvésnek, mert az „átlagnál” nem vagyunk rosszabbak. Ez az átlag felületes megelégedettséget ad nekünk, a törvények látszat szerinti megtartását, a betű erejét, a lélekkel, a gondolkodásmóddal szemben.

Jézus a mai evangéliumban megajándékoz bennünket a tökéletesség, az

önértékelés valódi mércéjével, az objektív igazsággal, mely aláza, tenni akarásra, szüntelen odafigyelésre nevel minket. „*Ti legyetek olyan tökéletesek, mint amilyen tökéletes a ti mennyei Atyátok*” (Mt 5,48). Ezt a mércét szemünk előtt tartva mindig van tennivalónk a tökéletesedés, a szeretet tettekre váltása terén. Mert a szemet szemért elv, a rászorulótól való elfordulás, az ellenség gyűlölete, az érdekszeretet ma is kísért.

Jézus szeretetparancsa, mely a szelídséget, a jótékonyt, a figyelmes szeretetet, az imádság falakat döntő, szíveket kiengesztelő erejét hirdeti, az Atya szeretetének tapasztalatából fakad és arra ad feleletet. Assisi Szent Ferenc ezt írja Intelmeiben: „*Az ember értéke annyi, amennyit Isten szemében ér*” (19). Adjon a Szentlélek nekünk bátorságot, hogy merjük önmagunkat, tetteinket, egymáshoz való viszonyunkat ehhez az evangéliumi mércéhez igazítani! Szébb lesz általa a világ!

Antal atya

Olvasmány – Lev 19, 1-2. 17-18 – Legyetek szentek, mert az Úr szent!

Olvasmányközi ének: 102. zsoltár

Válasza: Irgalmas a mi Urunk, Istenünk: * könyörületre hajlik szíve.

Szentlecke – 1Kor 3, 16-23 – Isten templomai vagyunk

Evangélium – Mt 5, 38-48 – Szeressétek ellenségeiteket!

Betegek orvossága

Vasárnap nem Lourdes-ban jártam, mégis tanúja lettem betegeink gyógyulásának. Az esti szentmisén ugyanaz a Jézus gyógyította, ugyanaz a Szűzanya járt közben a mieinkért, mint az egész világon bárhol. Személyes élményem volt a sok könnyes szem, boldog arc, kinyújtott remegő kéz. A szombat délelőtti felkészülés után, tiszta lélekkel, őszinte bizalommal álltak az oltár előtt idős testvéreink, hogy a betegek szentégében részesüljenek. Szent Jakab apostol hozzánk írt levelében arra buzdít: *„Beteg valaki köztetek? Hívd vissza az Egyház papjait. Imádkozzanak fölötte, kenjék meg olajjal”* (Jak 5, 14) Az általuk elfogadott jó tanács példaértékű számunkra.

Antal atya a szentmise végén megköszönte azok segítségét, akik közreműködtek, hogy betegeink eljussanak a közösségbe, hogy meg tudják tapasztalni: értük imádkozunk, velünk élnek akkor is, amikor a betegágyukat „nyomják”. Elgondolkodtam szavain, és arra jutottam, az Úr kiáradó kegyelme volt az, ami elhozta őket az oltár elé. Ha nincs meg bennük az elfogadás egészségi állapotuk felől, és nincs meg bennük az alázat a szentség kérésére, akkor hiába rángattuk volna őket, akkor sem jöttek volna el.

Elsőpénteken Antal atya és Attila atya végig látogatták azokat, akik nem tudnak otthonról kimozdulni, vagy kórházban vannak. Biztosították őket afelől, hogy értük végzett közös imádságunk eljut az Úr színe elé. Kérték tőlük, hogy szenvedésüket, kiszolgáltatottságukat ajánlják fel az egyházközség híveiért: családokért, szolgálatot végzőkért, betegtársakért. Aki nem tud eljönni a szentmisékre, ilyen módon keresztül tud bekapcsolódni a közös-

ség életébe. Mi értük imádkozunk, ők értünk szenvednek.

Ezért is nagyon fontos, hogy az atyákat eljuttassuk a betegszobákba. Vinni kell Jézust, hogy meggyógyuljanak. Nem biztos, hogy testileg, de biztos, hogy lelkiileg. Ők Jézustól kapott hatalommal vigasztalnak, feloldoznak, mosolyt fakasztanak. Szent derűt hagynak maguk után, és amennyiben ezt jól használják fel, sugárik kifelé a betegszobából boldoggá téve ápoltat és ápolót. Így lehet szépen „ballagni hazafelé”, tanúságot téve arról, hogy amit egész életen át hittünk, nem sokára beteljesedik. Nagyon fontos feladat jelezni, hogy hol van beteg, ki nem tud jönni templomba, ki haldoklik! Nagyon sokan csak akkor szólnak, amikor meghalt valaki a családban. Természetesen akkor is imádkozunk értük. De milyen jó lenne és mekkora segítség a haldoklónak, a betegnek, ha a szentgyónás után a feloldozás örömteli mondatát hallhatnák, láthatnák az atyák imára kulcsolt kezeit, és még utoljára elmotyoghatnák a Mi-atyánk gyönyörű szavait. Mert ezerszer volt tapasztalható, hogy amikor már nem jön a szó, az ima még kikéredzkedik.

A betegek szentsége nem utolsó kenet! „Csak nehogyan felvedd, mert akkor meghalsz!” „Nem akartuk szegénykét a pappal megijeszteni.” Milyen hozzáállás ez?! Melyik vallás ez?! Ha nem veszi fel, akkor nem fog meghalni? Olyan ijesztőek papjaink? Ez az egész butaság! A betegek szentsége megerősítő szentség. Meggyógyítja a lelket, mert egy kicsit megrongálódott a testi fájdalomban. Újjáéledés, mert hosszú az út hazáig és szépen, győzelemmel kell odaérnünk. Bátorságadó, mert még van egy kevéske akadály, amin át szeretnénk jutni, de gyengén, egyedül

nem megy. Ez a szentség is a kegyelem bőséges túlaradása. Éppen azért kérjük és keressük, hogy ne haljunk meg, hogy az örök boldogságban éljünk, hogy reményünk beteljesedjen.

Hálás szívvel írtam le ezeket idős testvéreim felé, akik tanúságot tettek arról, hogyan lehet méltósággal, az Úr kezébe kapaszkodva fogadni az elkerülhetetlent, ahová egyszer nekem is el kell jutnom.

Köszönöm:

Murányi Kati

(Rövidített cikk, a teljes cikk olvasható honlapunkon a **Plusz** rovatban.)

Itt a farsang, áll a bál!

A farsang vízkereszttől nagyböjt kezdetéig tart, utolsó napja húshagyó kedd.

Magyar elnevezése egyes kutatók szerint a német „*faseln*”: fecsegni, fantáziálni, pajkosságot űzni szóból ered. Más elmélet szerint bajor-osztrák jövevényszó, a vaschang-ból származik. Első írásos jelentkezését 1283-ból, bajor-osztrák adatokból ismerjük.

Hazánkban – elsősorban német hatás eredményeként – a középkorra tehető a farsang kialakulása. Elterjedése három fő területen történt: a királyi udvarban, a városi polgárság és a falusi lakosság körében. A királyi udvarban jelentős volt az itáliai hatás, míg a másik két szinten német hatással kell számolni.

A farsang zajos multságait egy ősi hiedelem hívta életre. A középkorban azt hitték az emberek, hogy a tél utolsó napjaiban – amikor rövidek a nappalok és hosszúak az éjszakák – a Nap elgyengül, és a gonosz szellemek életre kelnek. Vigalommal, jelmezes karneváli felvonulással, boszorkánybábu elégetésével akarták elűzni ezeket. Egyes helyeken tüzes kerekeket görgettek, mert azt remélték, hogy

a földi tűz segíti a napot, hogy újra erőre kapjon. Eleinte azért öltöztek ijesztő jelmezekbe, hogy elűzzék a halált, a rosszat és a hideget. Az első maskarások halottas menetet utánozva masíroztak.

A karnevál elnevezés is összefüggésben áll ezzel, ugyanis a *carnarvalet* a felvonulás központi alakja nem más, mint a „halottasház szolgája”, vagyis a sírásó. A megjárt szott temetés után nagy dárídót csaptak, hiszen a tél eltemetésének mindenki örült. A régi babonákat később elfelejtették az emberek, de a jelmezes, álarcos karnevál és a bálók, táncos multságok szokása máig megmaradt.

A néphit szerint Cibere vajda és Konc király vízkeresztkor és húshagyó kedden párviadalt vív egymással. Vízkeresztkor Konc király kerül ki győztesen, s ekkor megkezdődik a farsang, húshagyókedden pedig Cibere vajda győz, s ekkor a böjt veszi át a hatalmat.

Forrás: <http://www.sze.hu/muvtori/>

Osváth Erzsébet: Sül a fánk

Serceg a zsír,
sül a fánk.

Fényessárga serpenyőből
ragyog ránk.

Illatozik,
nő, dagad,
az orrunkat csiklandozó
jó falat.

Már a tálon
a sok fánk,

Fehér cukorfelhő alól
nevet ránk.

Ránk nevet
és integet.

Itt a farsang, vidám farsang,
gyerekek.

Hirdetések

1.) A **Nyugdíjas Klub** szervezésében február 22-én, **kedden délután 1/23-kor** **filmvetítés** lesz az **Albertfalvi Közösségi Házban** (Gyékényes u. 45-47) **Szent Tamás apostol életéről**. Minden érdeklődőt szeretettel várnak!

2.) **Csütörtökön este** a szentmise után **családok közös imája**, beszélgetés és agapé **az alsó hittanteremben**. Szeretettel hívjuk a családokat és a családokért imádkozókat **különösen is most a család évében!**

3.) **A hét jeles napjai:** hétfőn **Damjani Szent Péter** püspök és egyháztanító, kedden **Szent Péter apostol székfoglalása**, szerdán **Szent Polikárp** püspök és vértanú, csütörtökön pedig **Szent Mátyás** apostol ünnepe lesz.

Anyakönyvi hírek

Temetés: Forgács Andrásné, február 22. 16⁰⁰, Kelenföld, Szt. Geléért templom

Farsangi viccek

Máris Terézia udvarában farsangi bál van. Egyik testőr nem ismerve fel a hátul álló királynőt, jó hangulatában nagyot üt a fenekére. Hátrafordul a felséges asszony, és a testőr egy pillanatig ijedten mered rá. De aztán feltalálja magát:

– Felség, ha a szíve is olyan kemény,

mint a fenéke, akkor el vagyok veszve.

Az óvodában farsang van. Besétál Editke rózsaszín szoknyában és blúzban, egy pálcával a kezében. Az óvónéni megkérdezi:

- Na Editke, minek öltöztél be?
- Tündérekének.

Besétál Pistike, fején nagy karimájú kalap, oldalán revolver.

- Pistike, te mi vagy?
- Cowboy!

Besétál Móricka, arca telepingálva csillagokkal, kezében húz egy 8-as csavart.

- Hát, Móricka, lövésem sincs, mi lehetsz...
- Csillagfejű csavarhúzó!

Óvodás gyermeke ezzel a jelmezzel garantáltan sikert fog aratni

HETI LEVÉL

Az Albertfalvi Plébánia heti kiadványa. Megjelenik vasárnapként. Felelős kiadó: **Hollai Antal** plébános. Szerkesztő: **Erdős Attila** káplán. Max. 700 karakteres rövid cikkeket, beszámolókat közösségi eseményekről, közérdekű programajánlókat, vicceket, de véleményeket is várunk **minden pénteken 16:00 óráig** a hetilevel@albertfalviplebania.hu címen! HL online: <http://hetilevel.albertfalviplebania.hu>. **A kiadás költségeire, kérjük, dobjon a perselybe 20 Ft-ot!**

Plébánia: 1116 Budapest, Bükköny u. 3. ☎ 208-1279 ✉ iroda@albertfalviplebania.hu

Honlap: <http://albertfalviplebania.hu>